

Millor a la fresca

Romà Casanova, bisbe de Vic

A l'estiu, en aquestes latituds fa calor. Cal preparar-nos, doncs, a sentir com l'escalfor va pujant i, fins i tot, a passar una o més canícules. El canvi climàtic comporta sens dubte altes temperatures, que demanen tenir cura de l'exposició al sol, de la hidratació del cos i d'una alimentació adequada. Això requereix posar especial atenció a les persones més vulnerables —els petits, els ancians i els malalts—, sense oblidar els qui treballen amb intensa calor i exposats a la irradiació solar.

A l'estiu, més que mai, cal cercar espais de trobada —amb Déu i amb els altres— per sortir de l'aïllament i viure amb més humanitat.

En conseqüència, hem de procurar fer les activitats, si ens és possible, millor a la fresca. Tinc el record de la meua infància quan les famílies, a l'estiu, es posaven a la fresca, quan el sol es ponía i l'ambient s'anava temperant. Era una ocasió per a trobar-se els veïns i compartir unes estones de conversa. La societat més urbana i les climatitzacions artificials, així com la profusió d'instruments que aporten informació i diversions, ens han anat aïllant més i més, fomentant l'individualisme. No solament els veïns ja no es troben tant, sinó que fins i tot les mateixes famílies tenen dificultats per a establir una comunicació fluida.

Els deixebles de Crist hem d'aportar a la nostra societat la cultura del trobament. Propiciar trobades en els diferents àmbits —familiars, parroquials, veïnals— en aquest temps en què estem «millor a la fresca», fora el nostre petit gra de sorra per a ajudar-nos els uns als altres a eixir de l'individualisme que ens tanca més i més i no ens ajuda a viure l'aspecte relacional tan fonamental de tota persona humana.

Seguint en el consell propi d'aquest temps d'estiu, també seria molt bo recordar-nos la bondat de cercar aquells moments de pregària, personal i comunitària, que propicien el trobament amb el Senyor. Se'm fa present aquell episodi del llibre del Gènesi (capítol 18) en què el patriarca Abraham era a la fresca, *quan la calor del dia era més forta*, sota les alzines de Mambré, i van arribar tres homes. Ell els va acollir com a pelegrins i els donà menjar i beure. Exercir l'hospitalitat és un dels trets de la cultura oriental bíblica, la qual passà als cristians com a signe d'autenticitat. Abraham, acollint aquells tres personatges, rebé el mateix Déu. De fet, en la tradició cristiana aquesta escena dels tres homes entorn de la taula és representada en la icona de la Trinitat de Rublev. El trobament amb Déu i amb els altres és una realitat necessària en aquest temps d'estiu. Passem-lo, doncs, si és possible, millor a la fresca.

